

je brzydoty. Często pozostawia większą część twarzy poza kadrem, ukazuje jedynie nogi bądź ręce portretowanej osoby. Korzysta przy tym z tradycyjnego warsztatu, nie unika laserunków i efektów światłocieniowych. Często wykonuje prace na desce, tworząc swoiste reliefy, które urozmaica gipsowymi odlewami.

| **MOTELSKI ROBERT** (ur. 1977). Artysta urodzony w Warszawie. W 2002 ukończył Wydział Malarstwa w tamtejszej Europejskiej Akademii Sztuk. Obrazy artysty jedynie w daleki sposób nawiązują do krajobrazu, pomimo że traktują wyłącznie o nim. To fragmenty natury adaptowane do postaci abstrakcyjnych znaków. Proste kształty łodyg, liści, konarów służą mu do gry z malarską konwencją, ale również z prawami optyki i percepcji ludzkiego oka, w którym to, co doświadczone, miesza się z tym, co wyobrażone, a to, co realne, z abstrakcyjnym. Artystę interesują zarówno zbliżenia przedmiotów, jak i ich dalekie zarysy (*Horyzont*, 27 lipca 20:47 2006, 2006), nagromadzenie motywów (*Przebiśniegi*, 2005), jak i ich

A. MRO
KOWS
WIDOK NA TA
Z ZAKOPANE
1924, WŁ. PRYV

cyjnym rodow
końca rozpozn

M. MOSKWA. BEZ TYTUŁU.
1998, WŁ. PRYW. |

hieratyczna, samotna sylweta. Tworzy cykle poświęcone poszczególnym „obiektom” (m.in. *Trzciny*, *Drzewa*, *Łódzie*, *Śnieg*, *Liście*, *Woda*). W jego pracach wyczuwa się echo sztuki Dalekiego Wschodu w kadrowaniu kompozycji i nawiązywaniu do kaligrafii. To dekoracyjne i ascetyczne zarazem malarstwo operuje bardzo ograniczonym asortymentem środków. Artysta korzysta z wąskiej palety barw, która w dodatkowy sposób akcentuje panujący w obrazach nastrój skupienia i ciszy.

| **MOŻEJKO ANDRZEJ** (ur. 1932). Malarz, rysownik, urodzony w Warszawie. Studiował na Wydziale Malarstwa warszawskiej ASP. Dyplom uzyskał w pracowni Artura Nachta-Samborskiego w 1958. Wraz z m.in. Januszem Eysymontem, Wiesławem Kruczkowskim, Barbarą Szubińską i Henrykiem Morelem współtworzył w 1964 grupę malarzy i rzeźbiarzy Rekoniesans. W latach 1982–1987 brał aktywny udział w Ruchu Kultury Niezależnej. Maluje kompozycje, w których przedstawia – jak sam to określa – „formy czasu”, odnoszące się do istnienia człowieka i procesu jego przemijania. Artysta zapełnia swe obrazy skłębionymi, przenikającymi się formami o abstrak-

na Seiza. Po powrocie do Krakowa przez 4 lata studiował w pracowni Jana Matejki. Potem znów wyjechał do Monachium, podróżował po Szwajcarii, Włoszech i Francji. Na stałe osiadł w Krakowie w 1890, pod koniec życia mieszkał u swego brata w Stubnie koło Przemyśla. W trakcie studiów w Krakowie malował po okolicznych wsiach i dworach sceny rodzajowe, pejzaże, portrety ziemian. Z czasem poświęcił się głównie malarstwu pejzażowemu, ze szczególnym upodobaniem i wielką precyzją w odtwarzaniu najdrobniejszych detali uwieczniał widoki ta-

ki, urodzony w Wadowicach. W latach 1908–1912 studiował malarstwo w krakowskiej ASP pod kierunkiem Józefa Unierzyskiego i Wojciecha Weiss. Równolegle kształcił się w zakresie historii sztuki na UJ. Po studiach podjął pracę nauczyciela rysunków najpierw w Łańcucie, a od 1919 w Poznaniu, gdzie zamieszkał. Jednocześnie uczestniczył w poznańskim życiu artystycznym i kulturalnym. Od 1922 należał do Towarzystwa Artystów Poznańskich „Świt”, od 1927 do Grupy Artystów Wielkopolskich „Plastyka”, od 1936 do ZZPAP. W tym czasie

R. MOTELSKI.
TRZCINY
26 MARCA
13:42 2010.
2010, WŁ. PRYW. |

20 LAT WYDAWNICTWA KUSZCZYŃSKI • 20 LAT WYDAWNICTWA KUSZCZYŃSKI

HOWO WITPKE
JAN K. OTTROWYKI

WIELKA ENCYKLOPEDIA MALARSTWA POLSKIEGO

MALARSTWA POLSKIEGO